DIN NÄSTA

En tidning från Räddningsmissionen

Nummer 2, 2023

Tema: Barn och unga

”Här finns så mycket kärlek, värme och förtroende”

”Jenny”, som fått stöd av Solrosen, berättar om sina erferenher och den hjälp som burit henne.

SID 5

”Du gör en god gärning, eftersom Solrosen får hela anmälningsavgiften”

Fiskebäcksloppet kommer den 6 juni gå av stapeln. En riktig löparfest! Kom och spring för en god sak!

SID 9

I detta nummer av Din Nästa

Ledare Emil Mattsson 3

Aktuellt 4

Reportage ”Jenny” om stödet från Solrosen..... 5

Syskonstödet releasefest 8

Engagemang Susanne Ackeby 9

Porträtt Jessika Sillanpää..... 10

Det ingen får veta om pappa..... 12

Krönika Eva Erlandsson 13

Tack företagsvänner! 14

Räddningsmissionens vision

Ett värdigt liv för alla!

Vår vision utgår från tanken om att varje människa är unik och oändligt värdefull. Därför försöker vi, var vi än finns, att skapa goda gemenskaper där varje människa kan känna sig älskad och uppskattad.

Swisha en solrosbukett!

Skicka en Solrosbukett till någon du tycker om. När du Swishar en gåva på valfritt belopp skickas ett fint gåvokort digitalt på sms till mottagaren. Varje bukett hjälper oss att skapa fler fina sommarminnen för de människor vi möter i våra verksamheter.

Räddningsmissionen
Första Långgatan 3
413 27 Göteborg
Telefon: 031-712 12 00
E-post: info@raddningsmissionen.se
Hemsida: raddningsmissionen.se

Ansvarig utgivare
Emil Mattsson

Redaktör
Sarah Blomén
0721-45 42 29

MIX
Paper from responsible sources
FSC® C023277
www.fsc.org

SVANENMÄRKET
3041 0001
TRYCKSAK

LEDARE

Glad påsk!

Glad påsk! Det kanske känns avlägset att få en glad påskhälsning idag, påsken är ju över sedan länge. Men enligt kyrkans tradition är det fortfarande helt rätt, påsken ska nämligen firas i 50 dagar. Före påsken är det 40 dagars fasta med fokus på att avstå, på uppoffring, lidande och död. Sedan smäller det till på påskdagen. Då börjar den 50 dagar långa festen då vi firar att Jesus har uppstått från de döda, firar att livet och kärleken har segrat. 40 dagars fasta och 50 dagars påsk, jag kan tycka att det är en rimlig avvägning.

I år firade jag påskgudstjänst i en kyrka i Närke. Vi var inte många i kyrkan, och de flesta av oss såg i ärlighetens namn inte helt uppståndelseglada ut. Men de svåra förutsättningarna till trots gjorde prästen sitt yttersta för att mana fram glädjen. Hon klev upp i predikstolen, en sån där hög som inte används så ofta idag, och höll en brinnande predikan om hur kvinnorna kom till den tomma graven. Och återkommande i sin predikan ropade hon ut ”KRISTUS ÄR UPPSTÅNDEN!”. Eftersom församlingen kanske inte riktigt var i feststämning, matchade vårt svar aldrig prästens rop, men vi viskpratade åtminstone fram: ”ja, han är sannerligen uppstånden”. Jag är imponerad av prästen som inte gav sig, som fortsatta att elda på. Vi behöver ibland någon som väcker oss eftersom likgiltigheten, smärtan och sorgen ofta ligger närmare till hands än glädjen och hoppet.

Kanske världen är en parallell till gudstjänsten i Närkekyrkan. Tiderna är svåra. Påminner kanske mer om fastan än om påsken. Hur ska det gå för vår värld och för våra barn i en tid med accelererande klimatförändringar, brutala krig, rasande AI-utveckling, ökad fattigdom, nedmontering av demokrati och längtan efter enkla svar och totalitära ledare? Det är lätt att bli uppgiven. Och i denna tid behövs människor som faktiskt kan se hoppfullt på framtiden, som vågar tro och arbeta för en bättre värld.

Efter gudstjänsten i kyrkan åkte vi ut till Tiveden, skogsområdet med sina John Bauer-liknande miljöer. Där, vid en liten skogstjärn, såg jag årets första citronfjäril. Hur jag älskar dessa små flygande varelser! De flyger som om de vore nyförälskade, kan ju inte flyga rakt och sansat i en enda sekund. Leker i vindarna, dansar sig fram. Kanske vet de att deras liv inte kommer att vara för evigt. Kanske anar de att livet kan vara slut om det kommer en enda frostnatt. Men trots - eller kanske på grund - av detta flyger de fram med glädje. De påminner om prästen i kyrkan: att leva i glädje trots att världen ofta är mörk och svår.

På Räddningsmissionen lever vi nära mycket som inte fungerar i samhället. Ofta blir vi förtvivlade när vi ser att människor lider. Men på något sätt får vi inte ge upp. För livet har segrat över döden, ljuset över mörkret. Det kommer att gå väl en vacker dag. Det hoppet är vårt bränsle. Så låt oss, trots att vi kanske blir pinsamma, ibland få sväva iväg som citronfjärilar trots att omgivningen kan synas mörk. Och trots att påsken kan kännas avlägsen får vi önska varandra: Glad påsk! Det kommer att bli bra!

AKTUELLT

Ny huvudman – Brännö Asperö Betelförsamling

På vår årsstämma välkomnade vi en ny huvudman till Räddningsmissionen: Betelförsamlingen på Brännö och Asperö! Vi är så glada att fler församlingar vill kroka arm med oss och stå med oss i det arbete vi gör.

Alla våra huvudmän hittar du på
raddningsmissionen.se/huvudman

Bli familjehem

Räddningsmissionen vill skapa goda förutsättningar för barn och ungdomar som är i behov av en trygg uppväxtmiljö. Vi rekryterar, utreder, utbildar och handleder familjehem och jourhem som tar emot ett barn i sitt hem.

Läs mer på raddningsmissionen.se/familjehem

Beställ vår testamentebroshyr

Vill du lära dig mer om testamente och hur det gör skillnad? I vår testamentebroshyr kan du läsa mer om hur testamenteskrivning fungerar och hur ditt testamente kan förändra framtiden för människor i utsatthet.

Läs mer på raddningsmissionen.se/testamente

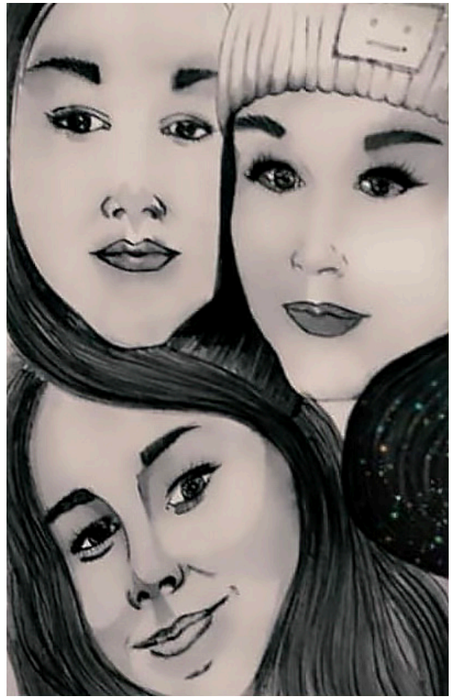

TEXT: JOCKE LUNDELL / **FOTO:** SANDRA MALMTOFT / **ILLUSTRATION:** "JENNY"
Illustrationen föreställer Jenny med sina två döttrar.

”Solrosen är min livboj i livet”

– Det är sju år sedan vi kom hit första gången och nu kan jag inte tänka mig ett liv utan Solrosen, säger Jenny, som är en av mammorna som regelbundet finns med i Solrosens olika aktiviteter. De kommer alltid vara en del av mitt liv.

Men vägen till Solrosen har varit lång och smärtsam för Jenny. Det tog många år innan hon orkade och vågade ta kontakt med Solrosen. År av ångest, rädsla och skam.

Våren har kommit till Göteborg. På Järntorget, ett stenkast från Solrosens kontor, står körsbärsträden i full blom. Inne står kaffet framdukat i ett av samtalsrummen.

Vi ska få träffa Jenny, en av de mammor som fått hjälp via Solrosen. Hon har två döttrar, den yngsta Amanda är dotter till Stefan, som har varit frihetsberövad stora delar av hennes uppväxt. Den äldre dottern Nova har en annan pappa. Samtalet börjar lite trevande, men efter en stund berättar Jenny öppet om sina erfarenheter med en fd sambo som suttit frihetsberövad under stora delar av Amandas uppväxt.

– Jag har åkt runt med henne för att träffa honom, berättar Jenny. Vi gjorde många besök på häkten, fängelser och behandlingshem när hon bara var några månader gammal.

Nova hade fyra fina år med Stefan innan det började, men Amanda fick aldrig någon bra egen relation med sin pappa.

– Det var som om han tryckte sig ifrån oss genom droger och kriminalitet, berättar Jenny.

När barnen undrade hittade Jenny på olika anledningar till att han inte var hemma.

– Jag brukade säga att han jobbade på annan ort, men det blev till slut ohållbart. När Nova är sju år berättar jag och då rasade hennes värld. Hon hade massor med frågor, såklart. Varför gör han så här? Hur kunde kan?

Jenny berättar att hon gick med en konstant känsla av skam och skuld och att det var svårt att få hjälp.

– När vi kontaktade socialtjänst och myndigheter kändes det som om de bara fokuserade på det som inte var bra, istället för att ta reda vad vi behövde just då.

Svårt att orka berätta

När det var som värst fastnade Jenny i ett slags medberoende med ångest och oro och hon isolerade sig mycket. Hon jobbade som förskolepedagog då och var noga med att inte prata om sitt privatliv med kollegorna.

– Det blir lätt att man väljer att inte prata för att inte bli dömd, säger Jenny och tystnar en kort stund. En gång undrade en jobbarkompis varför jag aldrig pratade om mitt privatliv. Jag sa bara att ”det finns en anledning till det och när jag är redo kan vi prata om det.”

Jenny tvingades så småningom lämna sitt jobb för att kunna ta hand om sina döttrar. Detta gjorde att hon också kämpade för att få ekonomin att gå ihop. Men till slut orkade inte Jenny att kämpa ensam mer.

– En dag beslutade jag mig för att kontakta Solrosen. Mitt liv kändes som ett par trasiga skor som jag lagat alldeles för länge. Jag kände att jag inte kunde axla allt detta själv. Dessutom behövde barnen får känna att de inte står ensamma i detta.

Mycket känslor under första Solrosenbesöket

Det blir känslosamt när Jenny berättar om sitt första besök på Solrosen.

– Jag var beredd att göra vad som helst för att få hjälp. När jag kliver in här så gråter jag och har ångest. Det kändes som ett gigantiskt misslyckande. Något som jag hade gått ensam med i 6 år och som nu hela världen skulle få veta.

– Jag blev så väldigt fint mottagen här, minns Jenny. Jag berättade att jag var rädd men de sa bara att ”vi är här för att hjälpa dig och dina barn”. Det var en sådan befrielse att höra det, säger hon och blir märkbart rörd.

Hon berättar sedan att det var svårt att veta hur hon skulle agera under de första besöken på Solrosen.

– Jag kommer ihåg första taco-tisdagen vi var med på. Jag gick och gömde mig och var livrädd för att få frågor från andra familjer. Men jag kände snabbt att detta var rätt väg att gå. Barnen var både osäkra och nyfikna i början, men när de fick möta andra barn i samma situation så började de trivas ganska snabbt.

Tacksam för stödet på Solrosen

För några år sedan bröt Jenny helt med Stefan och flyttade till en egen bostad. Hon var under en period långtidssjukskriven och fick kämpa hårt för att klara livet själv med barnen.

– När jag berättade för barnen att vi skulle flytta så trodde de mig inte först. Vi hade kämpat hårt i många år och jag ville inte utsätta dem för detta mer.

Jenny har nu ensam vårdnad om barnen.

– Självklart får Amanda träffa sin pappa, men bara om hon vill. Jag har också sagt till honom att han kommer att få träffa henne, men bara på hennes villkor. Jag önskar honom ändå ett värdigt liv, säger Jenny allvarligt. Du vet, han har bara firat två jular och två födelsedagar med sin dotter, på tretton år.

Här finns så mycket kärlek, värme och förtroende.

När jag frågar Jenny vad Solrosen betytt för henne och hennes döttrar får hon tårar i ögonen.

– Jag är så enormt tacksam. Vi har varit här i 7 år. De är min livboj i livet, jag älskar dom med hela mitt hjärta. Det känns också bra att få vara med och lyfta andra familjer.

Amanda och Nova är med i olika aktiviteter som musikterapi, enskilda samtal och träffar med andra ungdomar. Nova har bland annat skrivit en låttext som används i Solrosens material.

– Jag tror det är skönt för dom att få ut sina känslor i text och färg och form. De älskar verkligen att komma hit, säger Jenny och skiner upp. Vi är med på alla aktiviteter! Tacotisdagar, läger och annat. Här finns så mycket kärlek, värme och förtroende.

Viktigt att dela erfarenheter

Cristina Schadewitz och Anna Ekberg jobbar på Solrosen och bekräftar Jennys upplevelser

– Jag tror att många både barn och vuxna har behov av att träffa andra i liknande situation och få prata om det man går igenom, säger Cristina.

Anna håller med.

– Ibland frågar ungdomarna här om de får ta med en kompis på ett läger eller en aktivitet, men det säger vi nej till. Det handlar om att de som är här ska känna sig trygga med att alla de möter här på Solrosen delar den erfarenheten av att ha eller haft en frihetsberövad familjemedlem.

Familjerna som kommer till Solrosen gör det på olika sätt.

– Första kontakten tas i regel av familjen eller mamman, som det ju oftast är, säger Cristina. Sedan ser det lite olika ut. En del kommer hit direkt när partnern eller annan familjemedlem blivit häktad. En del skjuter det framför sig. Det kan gå flera år innan man tar kontakt med oss. Det fina är att när man väljer att göra det så öppnas möjligheten att möta andra som kan stötta den som är ny och säga ”jag vet själv hur det var när jag kom hit”.

Jenny önskar att hon hade kontaktat Solrosen mycket tidigare.

– Jag borde gått hit med en gång, men jag var så sårbar och trasig. Nu kan jag inte tänka mig ett liv utan Solrosen. Jag tror att detta kommer vara en del av mitt liv för alltid, på ett eller annat sätt. Drömmen hade varit att få jobba här, avslutar Jenny och ler stort.

Jenny, Amanda, Nova och Stefan heter egentligen någonting annat. Kvinnan på bilden är en statist och har inget med artikeln att göra.

Releasefest för Syskonstödet

I slutet på mars lanserades Syskonstödet under en festlig och välbesökt releasefrukost på Gothia Towers! Syskonstödet är ett unikt projekt för att öka de biologiska barnens känsla av sammanhang och delaktighet i familjer där det finns familjehemsplacerade barn. Materialet till Syskonstödet består bland annat av hemsida, filmer, broschyr och gruppstödsmaterial. Projektet har finansierats med hjälp av Allmänna Arvsfonden.

Till frukosten kom ca 80 personer som jobbar inom socialtjänst och familjehemsvård och Annika Leckström som varit projektledare för Syskonstödet introducerade materialet och tackade de olika referensgrupperna. Det bjöds också på god frukost, livemusik och allsång. En toppenfin stund som vi hoppas kommer ge ringar på vattnet.

Läs mer om projektet på syskonstodet.se

”Det känns nästan lite overkligt att efter tre år äntligen få lansera Syskonstödet. Vi är otroligt stolta över att få sprida det här materialet som vi tror och hoppas kommer få betyda mycket för många och underlätta i situationer som kan vara svåra. Jag är så tacksam över alla som varit med och bidragit på olika sätt!”

- Annika Leckström, projektledare för Syskonstödet och familjehemskonsulent på Räddningsmissionen

ENGAGEMANG

Susanne Ackeby

Den 6 juni är det åter dags för Fiskebäcksloppet. Motionsloppet som går runt de tre hamnarna i vackra Fiskebäck och som samlar in pengar till Solrosen. Vi har ställt några frågor till Susanne Ackeby, som leder arrangörsgruppen.

Vem är du?
Jag är 45 år och bor i Västra Göteborg tillsammans med min man Daniel och våra två söner. Jag är forsknings- och utvecklingsingenjör på RISE, där jag på olika sätt jobbar med lösningar för att möta utmaningar som elkraftssystemet ställs inför. Jag är medlem i Equmeniakyrkan i Fiskebäck.

Varför har du valt att engagera dig?
Jag tycker att Fiskebäcksloppet kombinerar många bitar som jag ser som viktiga och värda att engagera sig i. Först och främst är det en möjlighet för mig och andra att genom de pengar som samlas in hjälpa personer som på olika sätt har det tufft. Sedan är Fiskebäcksloppet en folkfest i mitt närområde, vilket känns roligt att vara en del av. Jag personligen tycker också att löpning är en rolig och bra träningsform!

Hur har förberedelserna inför loppet gått?
Förberedelserna har gått bra. Detta är sjätte fysiska upplagan av Fiskebäcksloppet, under pandemin blev det ett litet uppehåll med några digitala varianter. Vi har återanvänt mycket av de erfarenheter och rutiner som byggts upp under åren. Årets lopp har behövt göra lite förändringar, med bland annat ett nytt eventområde och lite anpassad bansträckning, men med den rutin och det engagemang som finns i planeringsgruppen har det flutit på fint.

Hur har det varit att leda planeringsgruppen?
Jag har haft förmånen att jobba tillsammans med ett gäng engagerade och positiva personer, där flertalet varit med och arrangerat loppet tidigare år. Detta har känts tryggt och roligt, vilket gör att en ledarroll inte blir så betungande. Jag skulle säga att vi planerat, ordnat och fixat allt tillsammans!

Vilka är det som arrangerar Fiskebäcksloppet?
Vi är ett gäng löparentusiaster från Equmeniakyrkan i Fiskebäck och Fiskebäckskyrkan i samarbete med Räddningsmissionen.

Varför ska man springa Fiskebäcksloppet?
Du gör en god gärning, eftersom hela anmälningsavgiften går till Solrosens arbete med att stötta barn som har en förälder i fängelse. På köpet får du, utöver en skön känsla av att ha gjort något bra för någon annan, en trevlig dag i skön gemenskap i härlig havsnära miljö. Och lite pluspoäng på hälsokontot!

Jag hoppas vi ses 6 juni!

Läs mer om Fiskebäcksloppet och anmäl dig idag på fiskebacksloppet.se

FOTO: LUCAS JOHANNESSON

TEXT: SANDRA MALMTOFT

“Jag vill vara med och förändra liv med mina erfarenheter”

När Jessika var 19 år vändes hennes liv upp och ner – när hennes pappa försökte ta livet av hennes mamma. Nu, 13 år senare, har Jessika vänt sin upplevelse till erfarenheter för att hjälpa andra.

– Jag insåg att mitt liv inte kan göras om, men att det jag varit med om kan hjälpa andra människor i liknande situation.

Från att ha levt ett helt vanligt liv som vilken tonåring som helst förändrades tillvaron för Jessika drastiskt på en dag. Allt började när hon kom hem från en resa till Slovenien där hon tävlat i SM i hiphop-dans, berättar Jessika.

– Min syster hämtade mig på flygplatsen. Egentligen skulle jag hem till pappa då, men i stället körde vi till mamma. Där fick jag veta vad som hade hänt och att pappa blivit häktad. Och helt ärligt minns jag inte så mycket mer. Situationen blev för mycket att hantera vilket senare resulterade i black outs och minnesluckor.

Jessikas föräldrar hade under några år haft det tufft i sin relation och till sist separerat.

– Pappa hade svårt att hantera det som hänt och mådde en tid väldigt dåligt. Jag minns att jag sa till honom innan jag åkte till Slovenien: ”Gör inget dumt nu”. Visst var jag orolig för honom, men aldrig trodde jag att något sådant här skulle hända.

Under rättegången tvingade Jessika sig själv att sitta med för att få full förståelse för vad som skett. Men det var jobbigt att sitta där, medger hon.

– Rättssalar har ju en väldigt tydlig mittgång, så varje gång när jag kom i lokalen behövde jag ta ställning till på vilken sida jag skulle sätta mig – mammas eller pappas. Jag försökte alltid så gott det gick sätta mig nära mittgången. För trots det som hänt älskade jag ju fortfarande pappa. Jag hade ju alltid varit hans flicka och har så många fina minnen av honom som förälder. Dessutom hade mamma sagt till mig att: ”den enda som kan finnas där för din pappa nu är du”. Jag förstår hennes intention i det hon sa, men orden lade också en stor tyngd på mina axlar.

Utfallet efter rättegången gjorde att Jessikas pappa hamnade i fängelse. Då landade ansvaret på att lösa alla praktiska saker på Jessika. Stor del av hennes tid gick ut på att prata med jurister, försöka förklara för telefonoperatörer vad som hänt, säga upp abonnemang och prenumerationer, betala räkningar och se till sin pappas hus.

I samtalet med Jessika märks tydligt hennes driv och engagemang. Hon är helt öppen och duckar inte för några svåra frågor. Dalmålet förstärker hennes positiva attityd till livet.

– När man ställs inför en sådan här situation hamnar man i en form av autopilot-läge. Jag var tvungen att göra de här sakerna. För att hantera det hela dränkte jag mig själv i jobb. Men på kvällarna, när tillvaron saktade ner och tankarna hann få plats, var det alltid jobbigt och jag grät mig ofta till sömns. Jag pratade knappt med någon utan bar på det tunga själv.

När Jessika var 21 år gick hon in i väggen och hamnade i en depression på grund av allt hon var tvungen att hantera. Tiden därefter var tung, men en inneboende styrka gjorde att hon orkade fortsätta. Hon fick hjälp av en psykolog och en personlig tränare för att stärka kroppen både fysiskt och psykiskt. Hon hittade mentala nycklar för att klara av vardagen, och till slut insåg hon att det som hänt inte är hennes fel eller hennes ansvar.

> ***Ingen såg mig och min situation, och jag vet att de på Solrosen hade gjort det och stått på min sida.***

Så småningom, efter några år, ledde denna insikt till en längtan att hjälpa andra människor i liknande situationer. Jessika letade efter vilken hjälp man kunde få och hittade bland annat Solrosen. Hon är helt säker på att om hon fått stöd från Solrosen så hade det hjälpt henne i den situationen hon befann sig i.

– Jag brukar säga att jag förlorade fem år av mitt eget liv för att jag levde min pappas liv. Räkningar, telefonsamtal, möten. Allt som egentligen var hans ansvar tog jag på mig. Hade jag haft stöd från Solrosen hade jag kunnat avbryta dessa måsten tidigare. Jag hade förstått att det inte var mitt fel. Att jag inte var ensam. Jag hade aldrig läst eller hört om någon som varit med om samma sak. Ingen såg mig och min situation, men jag vet att Solrosen hade gjort det och stått på min sida, säger hon.

Efter att ha sett det arbete som görs kände Jessika att hon också vill vara med och påverka. Efter mycket research, kontaktskapande och insamling av information startade hon sitt företag – Jessikasstory. Genom företaget utbildar och föreläser hon om att vara en nära anhörig till en person som frihetsberövas. Hon har hållit sitt eget TED talk, sommarpratat och varit med i flera olika poddar. Hon är konsult, föreläsare, håller workshops och är även certifierad sorgbearbetare.

– Just nu är min dröm och mitt mål att få se nationella riktlinjer bli till verklighet. Det känns fint att veta att jag har Solrosen med mig i det arbetet. Även om jag inte hittade till dem när saker var som värst är jag så glad att ha dem med mig nu, och slussar alltid vidare personer som kontaktar mig med liknande erfarenheter till dem. Jag vill vara med och förändra liv och situationer, idag och för kommande generationer.

Läs mer om Jessika och hennes företag på ***jessikasstory.com***

Om Jessika

Namn: Jessika Sillanpää

Ålder: 30

Sysselsättning: Driver egna företaget Jessikasstory

Fritidsintressen:
Tycker om att vara ute i naturen och vid vatten.
Har precis skaffat höns!

FOTO: ANDREA SINGER

Det ingen får veta om pappa

Solrosen arbetar med att sprida kunskap och skapa förståelse för hur det kan vara att ha en frihetsberövad familjemedlem genom teaterföreställningen ”Det ingen får veta om pappa”. Projektet som teatern tillhör är nu inne på sitt tredje och sista år.

Teatern har spelats för barn på mellanstadiet och har tagits emot väl av elever och skolpersonal. I många av de skolor där teatern visats har personal valt att fördjupa temat i sina klasser genom den pedagoghandledning som tagits fram, fylld av övningar och samtalsämnen, för att föra samtalet vidare med sina elever.

”Vilken föreställning! Både elever och vuxna blev så tagna av teatern och det skapades mycket bra diskussioner efteråt. Eleverna började spontant prata om de olika rollerna, hur bra skådespelarna var, att man förstod hur huvudpersonen kände. Ett varmt stort tack för denna upplevelse!” - Biträdande rektor på skola där teatern spelats.

”Nu skulle vi fatta till 100 procent om någon berättade”

- Elev på mellanstadiet som sett föreställningen.

”Det känns viktigt och meningsfullt att genom föreställningen och projektet vara med och bidra till en fördjupad förståelse och vidga perspektiven kring hur det kan vara för anhöriga när någon i familjen frihetsberövas. Genom teatern är vi med och ger en röst till de anhöriga, några som sällan hörs i samhällsdebatten om brott och straff” - Ann-Sophie Palmér, projektledare ”Det igen får veta…”

Under det senaste året har teatern också kombinerats med en föreläsning och spelats för yrkesverksamma som möter barn och familjer i sitt arbete.

Dessutom har föreställningen filmatiserats för att kunna leva vidare och visas i klasser även efter projektets slut. Det produceras även annat material för fortsatt kunskapsspridning.

11 028 barn
har sett teatern

Teatern har
spelats **281** gånger

Teatern har visats
i **27** kommuner

”Det ingen får veta…” är ett projekt med syfte att sprida kunskap och skapa förståelse för hur det kan vara att ha en frihetsberövad familjemedlem. Genom projektet vill vi skapa social förändring och stärka barns kunskaper om sina rättigheter.

Projektet är treårigt och är ett samarbete mellan Räddningsmissionens verksamhet Solrosen, Teater Gyllene Draken och Erikshjälpen. Det genomförs med stöd av Allmänna Arvsfonden.

Läs mer om projektet på solrosen.se

Eva Erlandsson
Pastor och verksamhetsledare
för Gatukyrkan

KRÖNIKA

En vandring längs El Camino

”Jag tröttnade på företaget där jag jobbade. Allt skulle bara gå fortare. Till sist sa jag upp mig och nu är jag här.”

Det är våren 2023 och jag har tagit ledigt för att pilgrimsvandra i Spanien. Jag går drygt 2 mil varje dag, sover som en stock och möter människor och livsöden från hela världen.

”Mössan jag har, den är för håret. Jag har nästan inget som du ser, har just avslutat en cellgiftsbehandling.”

”Min svåger och svägerska omkom i en bilolycka. De efterlämnade tre söner, 2, 4 och 5 år gamla. Våra tre egna var i samma åldrar. Den tyska socialtjänsten gav oss några veckor till att fundera, sedan blev vi sexbarnsföräldrar för alltid.”

Särskilt på kvällarna finns det tid för samtal. Vi sitter på våra enkla härbärgen, äter tillsammans, berättar och lyssnar. Jag är långt borta från jobbet på Räddningsmissionen och samtidigt är det här ganska likt. Vi är alla vanliga människor och det finns inga enkla liv. Någon börjar gråta, det är ingen stor grej. Någon somnar tidigt och snarkar högljutt. Jag älskar det.

En kväll möter jag en amerikan som bor i Belgien. Vältränad och tuff är mitt första intryck. Det visar sig att han jobbar för Nato, är väl insatt i Sveriges medlemsansökan. Jag frågar om kriget i Ukraina, när han tror det är över. Då får han tårar i ögonen och säger att lidandet där är fruktansvärt. På båda sidor.

”Vi måste be till Gud om ett under” säger han. ”Det måste ta slut!”

Och jag påminns om hur snabbt man kan skaffa sig en uppfattning om någon utifrån det yttre. Att varje människa är så mycket mer.

En natt sover jag i ett kloster som har pilgrimsmässor varje kväll. Prästen delar ut små lappar med bibelställen som vi får ta med oss. Han har en ask med fack för olika språk. Tanken är att man ska läsa det under vandringen och, om man vill, lägga ifrån sig lappen tillsammans med en sten när man når Atlantkusten. Stenen ska symbolisera det man vill lämna bakom sig, oförrätter eller sorger som man inte längre vill tyngas av. Bibelstället ska ha flyttat in i hjärtat.

Jag vandrar i drygt tre veckor. Når havet. Lämnar stenen och en trasig lapp jag haft i fickan. På den står det:

Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag.

TACK FÖRETAGSVÄNNER!

Att arbeta med social hållbarhet blir viktigare och viktigare för alla företag.
Ett företagsengagemang är också ett bra sätt att samla anställda kring en gemensam fråga.
Som företagsvän kan man skänka pengar eller varor, bidra med sin kompetens eller tid.

STRATEGISKA PARTNERS

FÖRETAGSVÄNNER GULD

Akuro AB • Amring • Bergman&Höök • BRA Bygg • Brightvision AB • Cellmark AB • Göteborgs Hamn AB • Hansen Event & Conference • Husvärden L Larsson Co • Manifest pr • Menigo • Outnorth AB • ScanFast • Svenska Mässan Gothia Towers AB • Vitec Appva AB

FÖRETAGSVÄNNER SILVER

BBO Sweden AB • Blue Systems • Borås Djurpark • Computime Electronics AB • Coreco AB • Donsötank Rederi AB • Ektank AB • Furetank Rederi AB • Jamone2 AB • Lundin Revisionsbyrå • Luxlight Skandinavien AB • Metabolt Center • Platzer Fastigheter AB • Reachlog AB • Signmax AB • Sileo Kapital AB • Stayhard AB • Tingstad Papper AB • Topline AB • Wide Receiver AB/SecuDemi AB

FÖRETAGSVÄNNER BRONS

Aktiebolaget Anders Westerlind • Coldforce AB • Densify AB • Erkesby Consulting AB • Ferm & Lundberg AB • Fjällmans Begravning AB • Gymkompaniet • Göfast Gruppen AB • Havstenssunds Ostron AB • Kjellberg & Möller AB • Klädesholmen Seafood AB • Liljewall Arkitekter AB • Lindfors Arkitektkontor • Länsförsäkringar Göteborg och Bohuslän • Majornas Grafiska • Mileway Sweden AB • NextFit Restaurang AB • Nordstans Marknadsledning HB • Peter Skoglund Assistans AB • Proprius Förvaltning AB • Rulla Vagn AB • Skyltmaxhuset AB • Slottskogens Vandrarhem • Spik Studios Sweden AB • Svenska Orient Linien AB/SOL • Taltrasten AB • TMP Media Group AB • Tärntank ship Management AB • UEB Fastigheter • Vinga Ship Management AB

BLI FÖRETAGSVÄN!

Är du intresserad av ett samarbete och vill ha information om vad det innebär att vara företagsvän till Räddningsmissionen? Välkommen att kontakta oss!

Johanna Salenfalk
johanna.salenfalk@raddningsmissionen.se
0721-45 42 28

Ulica Timborn
ulrica.timborn@raddningsmissionen.se
0721-45 42 22

Anna Zetterberg
Partneransvarig MatRätt
anna.zetterberg@raddningsmissionen.se

FÖRETAGSVÄNNER MATRÄTT

Almondy • Aviko Norden Foodservice • Axfood
BIC • Cederleüfs & Svenheimers Bageri
Dafgård • Dagab • Dalma Ab
DFDS Logistics • Essity
Estrella • Fazer • Findus
First Class Brands of Sweden AB
Frigoscandia • Gastro Import AB
Gröna Gårdar • Grönsakshallen Sorunda AB
Göteborgs Fryshus • Hemköp Nordstan
Hemköp Selma Lagerlöfs Torg
Hemköp Frölunda Torg Innocentdrinks
Laziz Bröd • Liba Bröd
Lilla Sur Hantverksbageri
Liseberg AB • Ljusgårda • Mars Sverige
Martin & Servera Matkompaniet
Menigo transport • Mr. Cake
Oatly • Orkla • Polfärskt
Pågen • Santa Maria • Segers
Snabbgross Partihallarna Spendrups
Tingstad • Triumf Glass • Upfield
Willys Sisjön • Willys Första Långgatan • Zeta

3 sätt att stödja oss

1 Engångsgåva

Swish: 900 44 41
Postgiro: 90 04 44-1
Bankgiro: 900-4441

2 Månadsgivande

Ett månadsgivande betyder att mesta möjliga del av din gåva går direkt till vårt sociala arbete. **Läs mer på raddningsmissionen.se/manadsgivare.**

3 Ge en aktiegåva

Att skänka din aktieutdelning är ett perfekt sätt att kunna skänka en större gåva skattefritt för att stötta människor i utsatthet i Göteborg. Genom att du skänker rätten till utdelning från dina aktier till Räddningsmissionens arbete betalar varken du eller vi någon kapitalskatt på utdelningen. Som ideell organisation är vi skattebefriade. Din gåva ökar därmed i värde med 43% jämfört med om du skänkt beloppet som återstod från skatt.

Exempel: En tusenlapp som skulle gett dig 700 kronor efter skatt, blir i stället 1000 kronor till arbetet för människor i utsatthet. Din gåvas hjälpkraft ökar alltså direkt med 43%.

Läs mer om aktiegåvan på raddningsmissionen.se/aktiegåva

FISKEBÄCKS LOPPET
TRE HAMNAR

10 KM – VUXNA/JUNIORER

2 KM – BARNLOPP

MINILOPP – FÖR DE ALLRA MINSTA

Häng med på löparfesten den 6 juni!
Anmäl dig på fiskebacksloppet.se

ARRANGÖRER

Räddningsmissionen

Fiskebäcks KYRKAN

Equmeniakyrkan FISKEBÄCK